

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓๙๗ (พ.ศ. ๒๕๖๘)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ และมาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๙๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กำหนดให้เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและได้รับใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔ แห่งประมวลรัษฎากร หรือผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่ไม่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและได้รับใบรับตามมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการซื้อสินค้าหรือรับบริการในราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสามหมื่นบาท เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีผู้มีเงินได้ได้รับใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔ แห่งประมวลรัษฎากร หรือใบรับตามมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้จัดทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้มีเงินได้จ่ายค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการตามข้อ ๑ เกินสามหมื่นบาท ให้เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการดังต่อไปนี้ ตามจำนวนที่จ่ายจริงในส่วนที่เกินสามหมื่นบาท แต่ไม่เกินสองหมื่นบาท เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีผู้มีเงินได้ได้รับใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔ แห่งประมวลรัษฎากร หรือใบรับตามมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้จัดทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑) ค่าซื้อสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นสินค้าที่ได้ลงทะเบียนกับกรมการพัฒนาชุมชนแล้ว

(๒) ค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการที่จ่ายให้แก่วิสาหกิจชุมชนที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนต่อกรมส่งเสริมการเกษตร ไม่ว่าจะวิสาหกิจชุมชนนั้นจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๓) ค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการที่จ่ายให้แก่วิสาหกิจเพื่อสังคมที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมต่อสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม

ข้อ ๓ เงินได้ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ กรณีการจ่ายค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการให้แก่ผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่ไม่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องเป็นค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าซื้อหนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร

(๒) ค่าบริการหนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ที่อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

(๓) ค่าซื้อสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นสินค้าที่ได้ลงทะเบียนกับกรมการพัฒนาชุมชนแล้ว

(๔) ค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการที่จ่ายให้แก่วิสาหกิจชุมชนที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนต่อกรมส่งเสริมการเกษตร ไม่ว่าจะวิสาหกิจชุมชนนั้นจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๕) ค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการที่จ่ายให้แก่วิสาหกิจเพื่อสังคมที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมต่อสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม

ข้อ ๔ ค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการตามกฎหมายกระทรวงนี้ ไม่รวมถึงค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าซื้อสุรา เบียร์ และไวน์

(๒) ค่าซื้อยาสูบ

(๓) ค่าซื้อน้ำมัน ค่าซื้อก๊าซ และค่าบริการอัดประจุไฟฟ้า สำหรับเติมยานพาหนะ

(๔) ค่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และค่าซื้อเรือ

(๕) ค่าสาธารณูปโภค ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าบริการสัญญาณโทรศัพท์ และค่าบริการสัญญาณอินเทอร์เน็ต

(๖) ค่าบริการที่มีข้อตกลงการให้บริการและผู้รับบริการสามารถใช้บริการดังกล่าว นอกเหนือจากระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๑

(๗) ค่าเบี้ยประกันวินาศภัย

(๘) ค่าบริการจัดนำเที่ยวที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๙) ค่าที่พักโรงแรมที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๑๐) ค่าที่พักโฮมสเตย์ไทยที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์ไทยที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๑๑) ค่าที่พักในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

ข้อ ๕ ผู้มีเงินได้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามกฎกระทรวงนี้ต้องไม่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชนิติบุคคล

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘

จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ผ่านการส่งเสริมการบริโภคสินค้าและบริการ ซึ่งจะเป็นแรงขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจไทยทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อกระตุ้นผู้ประกอบการให้ปฏิบัติหน้าที่ทางภาษีอย่างถูกต้องผ่านการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ อันจะช่วยขยายฐานภาษีและเพิ่มรายได้ภาษีในระยะปานกลาง สมควรกำหนดให้เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการบางประเภทให้แก่ผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินห้าหมื่นบาท เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้